

ПОЛЕМИКИ

Текстот на Министерката за култура Ганка Самоиловска - Цветанова објавен во средата во Утрински Вестник, интересен е претпоставувам за поширок круг на наши граѓани, но не верувам дека има некој што така убаво, длабински и со комплетно сочувство го разбира, како што тоа го правиме јас.

Се сеќавам на денот кога со новиот министер Димитров извршивме примопредавање на функцијата: тој дојде елегантно облечен со мобилен телефон во дречлива жолта боја што постојано му звонеше. Јас излегов од зградата со една прекрасна леснотија, а тој ги внесе постојано во канцеларијата неколкуте попови да ја осветат, да ја очистат од негативниот дух на претходните антикристи (Гунер, Алиу и јас) и да ги спречат уроците.

Мислев дека тоа сè уште важи, ама гледам не и помага многу на сегашнава министерка да не се нервира од такви како мене или од некои бетер што и се мотаат по нејзиниот културен простор.

Со внимание ги читам нејзините ставови за кинематографијата. Се радувам заедно со неа на успехот на филмот за Балканската филхармонија. Како што ќе се израдувам кога Македонија ќе стане член на Еуромаж откако ќе го одбрани националниот извештај и откако ќе ја плати чланарината и откако ќе пристапи на европската конвенција и кога ќе направиме сè друго. И тогаш нашите филмски автори ќе престанат да "сонуваат за Еуромаж" (цитат) и ќе се решат сите проблеми. И потоа ќе дојде профитот, бидејќи како што повторува дури два пати, кинематографијата е најпрофитниот дел од културата. Па сега ќе удриме по кинематографија и ете ти просперитет за нас филмските и културните работници.

Профит, профитно е омилен збор на сегашнава власт. Со водувачење го гледам неговото срамежливо појавување во трудот на Министерката за култура. Така овој профит ќе го промешаме со профитот од претходните филмови што министерството ги финансирало последниве години и еве ти благосостојба во нашата напатена кинематографија.

Потоа профитните филмови можат да играат во Кино Парадизо (34 седишта) или во големата сала на Силуете, куќа на убавината, односно, УНЕСКО, куќа на уметностите со сто седишта.

Производството на филмови бара повеќе време на некои што ги финансирал еден министер се појавуваат во времето на друг. Така е и со законите, со донациите, со странската помош, со канцелариите и средствата на ФАРЕ, со Националната програма за културата, со членството во Еуромаж, со штрафовите во Операта, со управниците на МНТ, со јапонските инструменти и со разни други работи. Да не го забораваме тој континуитет секојшто со многу акции сегашнава власт избриша дел од меморијата и знаењата на системот со кој раководе. И да се вратиме повторно на филмот, на пример: играниот филм "Пред дождот" - еден министер го финансираше малку, друг беше на доделувањето на Оскар, трет се распораше со некои заостанати долгови и се обидуваше да види кај е нашиот дел од евентуално заработените средства од неговата дистрибуција.

Но, во писмениот труд на г-ѓа Ганка Самоиловска - Цветанова посветен на проблемите во кинематографијата, односно на нејзината успешна стратегија, одеднаш пробликува еден голем ласус посветен на мојот а гледам и на нејзиниот омилен



УШТЕ НЕШТО ЗА ГОЛЕМИТЕ ДОСТИГАЊА НА МИНИСТЕРСТВОТО ЗА КУЛТУРА

СЛОБОДАН УНКОВСКИ

Оваа власт две години не ни даде дозвола за адаптација, и покрај сите уредни документи, а сега не обвинува дека не сме ја користеле зградата

и радио станици, во преплашеното јавно мислење и преправен као Пецко, а сè со политички предзнак во врска со изборите.

А не работам во театар, а некоја белја ќе направам. Еден од најголемите аргументи за одземање на Мала станица е дека не сум плаќал струја и вода и сл. Еден од најголемите докази за како вели таа "општествениот грабеж" што сум го извршил е дека сум префрлил пари на Мала станица за струја, вода и

сл. Сега сум во еден расчекор и не знам по кој приоритет да се секирам, а богами и Министерството мора да се определи околу струјата на сите основни школи во Тетово каде се друго е инаку во ред, само уште неплатената струја да се регулира.

Општествен грабеж? Дали е тоа исто со Ограбување на општеството? Сè си мислам дека

Поправка на втората писмена работа на министерката за култура, г-ѓа Ганка Самоиловска - Цветанова

ако победи антикорупцијската партија на Карангелески - Климовски (избор од членовите на колективното претседателство е мој), па ако удрат по-корупцијата во сегашнава власт, мојот предмет нема да дојде на ред во судот до крајот на овој милениум.

Гледам Министерката внимателно го следи моето творештво, а мојата соработка со Министерот за финансии ("... оваа Влада го ангажираше за изработка на медиумска кампања за трошење на буџетските пари" завршен цитат), ја вадиме како клучен доказ дека македонската култура не е партизирана.

Точно е ама делумно: - Признавам дека работев за Министерство за финансии, ама

не кампања за трошење на буџетските пари, туку Стратегија на кампањата за прибирање на пари од даноци за буџетот - точно обратно од трошење.

- Министерството за финансии не е дел од македонската култура, за жал.

Мојот ангажман во овој случај можеби можеме да го земеме како пример за непартиски поглед на Министерот за неговите маркетинг стратегии и за неговата и мојата прагматичност, за разлика од крутоста и партиската правоверност во Министерството за култура.

Што да се каже за понудениот круниски доказ за непартизираност - директорите Љубомир Чадиќовски, Мирко Стефановски, Благоја Стефановски и Сенко Велинов? Дури и кога би земале дека сите четворица се навистина непартиски кадри, што да правиме со останатите 156 што директори, што раководители на разни друштва, сојузи и сл. а сите на партиска линија? Што да правиме со Конкурсот за издавачка дејност каде партиската припадност е главен квалитет на стилот и изразот на авторот кој се препорачува за печатење? Сака ли Министерката да каже дека составот на комисиите во Министерството е строго непартиски, дека инвестицијските зафати одат без партиски насочувања? И така натаму, нема крај. Значи, ако земеме дека сите четворица од Министерката посочени директори се вонпартиски кадар, тоа сепак не значи ништо, зошто тоа е само 2,5 проценти (и со букви - два заширака пет од сто) од сите директори во нашата култура. Тоа е таа непартиска, демократска и стручна селекција?

Во средата во дневникот на МТВ го гледам свечениот отворање на Мала станица. Ни во своите најсмели визији не сум сочувал дека Министерството ќе ја отвори оваа институција што директно значи дека ја поддржува, зошто што не отвара оваа власт тоа не е да остане живо, да не речам, не е ни вредно да постои. Во празната зграда неколку млади луѓе пригодено доведени, гореа како сум упропастил сè, а портпаролот на Министерството дури и ми изрече една поблага смртна казна. Дали е овој напад и кодошење, оваа неуверлива ТВ драма најдоброто што може да го произведе Министерството за култура во оваа сезона? Не ми се верува, та оваа власт покажа дека има далеку поголеми потенцијали за режирани.

Кога ја добив Мала станица на користење 1993 година, тоа не беше Версај, со лакирани паркетни, туку стара, нечиста зграда, без струја, без вода, без греене, со општетен покрив и константно прокиснување, делумно без стакла на прозорците и со еден метар губре во просториите. Ја очистиравме и ја ставивме во употреба. Игравме претстави и имавме изложби. На публиката и дававме кебиња и чај за да издржи во мраз ладната зграда.

Дојдовме до адаптација. Оваа власт две години не ни даде дозвола за адаптација и покрај сите уредни документи. Сега не обвинува дека не сме ја користеле зградата.

Кристално јасно, фер и запазена правна процедура.

Доцна е ноќе. Филмските автори веќе го сонуваат во боја и синемаскоп нашиот прием во Еуромаж и сè што следи. Ние театарските режисери имаме поедноставни соншта - Мала станица изградена, а Министерката насмеана во бордо костимче со дискретно деколте, со брош пијавица, изработен во срма, на реверот, се смешка, ми ги дава клучевите и ми ја враќа зградата на користење. Се вртат десно и го здогледувам Владиката Наум со ножици спремен да ја пресече лентата.

Не беше доста

Министерката за култура расиеше врз цртаниите филмови за мечето Ушко

ДАРКО МАРКОВИЌ

Госпоѓо министерке, веднаш штом го добив одговорот преку нашата најбрза пошта, наречена МТВ, позната како пошта која занесува само министерски одговори, а не објавува писма, знаев дека тој одговор не сте го пишувале вие, госпоѓо министерке, зашто, вие немате време толку брзо да реагирате. Вие сте една убава, млада и жена особа која се занимава со шестање низ светот, отворање и освојување европски врати и простори, а не да се занимава тука се некакви карикатуристи и аниматори кои го кажуваат она што народот го мисли.

Да се биде толку многу деструктивен за така кусо време и етикетирачки расположен може само високо "интелигентна" нереализирана личност, но полна со комплекси, обично заради својата грдотија, често дебелина, а најмногу алкохолизам. Таквите личности имаат одговори за вас уште пред да го напишете писмото. А задача на одговорот е да ве направат болшевик, галениче на бившиот режим, уживаат да ве скараат со вашите колеги, да го исфрлат обилниот измет врз вашиот творечки труд, да ви залепат етикети дека сте антидемократ, државен непријател број еден, а потоа да седна т, да ждринат и да го отворат следното шише, сè до лекарската интервенција.

Ако е стратегија на македонското Министерство за култура да има такви писари тогаш ние двајца нема зошто да се допишуваме. Но, ако вие навистина сакате да разберете што ви порачувам, а нашите читатели и по-

натому сакаат сериозна забава, би ви го кажал и следното:

Ако сметате дека моето писмо е најголемата поддршка што досега некој ја искажал во јавноста за работата на вашето министерство, тогаш јас сум подготвен, во тој стил и понатаму да ве "поддржам". Би ве "поддржал"

за партиската приватизација на културниот денар, би ве "поддржал" за перењето пари преку македонските културни институции и германските банки, би ве "поддржал" да го зголемите бројот на вашите телохранители зашто, очигледно, чувствуваате потреба за многу од нив.

Сосема се сложувам со вас дека имате право секогаш да бидете подготвена да ја браните својата стратегија за македонската култура, но ќе се сложите дека и јас имам право патриотски да ја бранам Македонија од вашата стратегија.

Проблемот меѓу нас е, госпоѓо министерке, што во седумдесеттите, кога јас ги правев филмовите "Стоп", "Граница", "Стрелби", "Бело топче", "Каша", "Фестивал", "Рака", "Фотелја" кога војував со едноумието за слободата на личноста, за човековите права и демократијата, вие не ги гледавте моите филмови и филмовите на моите колеги, туку го гледавте "Мечето Ушко" и затоа сега мислите дека сè почнува од вас. Всушност, од вас, тука мислам на целата ваша влада, почнува засилената корупција, криминалот, сиромаштијата, духовниот тоталитаризам, разградувањето на македонската држава и владеешето на глупоста.

Тоа се работи со кои јас и мојот јунак Пецко, секојдневно се бориме, борба која вашиот писар ја нарисува "правење склекови". Тоа не ме навредува, зашто правењето склекови е здрава работа и ја одржува добрата кондиција.

Срекен сум што и македонскиот граѓанин секоје утро и во неделите навечер прави склекови заедно со Пецко, одржувајќи ја снагата и здравниот ум за денот кога ќе затреба, а тој е многу блиску, госпоѓо министерке, ден кога и вашиот писар ќе може да замине на заслужено лекување.

BCS **Комплетно решение!**

ТЕРМИНАЛ ЗА ЕВИДЕНЦИЈА НА РАБОТНО ВРЕМЕ И КОНТРОЛА НА ПРИСТАП СО БЕЗКОНТАКТНИ ИЛИ МАГНЕТНИ ИДЕНТИФИКАЦИОНИ КАРТИЧКИ

БЦС Бул. АВНОЈ 64 02 455 818 455 811